

ماجرای یک دونده مشهور و متقلب

ماریون جونز: فساد ورزش آمریکا

[وصال روحانی / منبع: IAAF]

در یکی از مهم‌ترین وقایع ورزش جهانی طی هفته اخیر، ماریون جونز دونده مشهور زن آمریکایی رسماً اعتراف کرده که در دوران اوجش دوپینگ می‌کرده و متقلب بوده است.

جونز ۲۲ ساله و سیاهپوست با حضور در دادگاهی در شهر کوچک وایت پلینز واقع در ایالت نیویورک گفته است که اندک زمانی قبل از نمایش‌های استثنایی‌اش در المپیک ۲۰۰۰ سیدنی شدن مدال‌ها و مقام‌ها را درگور کوشی وی و بویزه کلکسیون مدال‌های پرازش او در سال ۲۰۰۰ و حذف نام وی از بسیاری از نتایج مسابقات سال‌های مورد بحث شده و به ادعای اچ‌بی‌اش، مدیر اجرایی کمیته ملی المپیک آمریکا، جونز شخصاً ۵ مدال IOC) عدوت داده شده است. اضافه فر آن اگر مقام‌های قضایی و ورزشی آمریکا واقعاً بخوانند (که بعداًست بخوانند)، می‌توانند جونز را به پشت میله‌های زندان فرستند، زیرا او در تمام سال‌های اخیر شایعات و اخبار دوپینگ‌اش را تکذیب می‌کرده و این طبع عرف مجازات جرم را در بر دارد، به باقی خطای جونز نه فقط ویرگرد به مواد جرم مطرح نیز، بلکه نداشتن اهداف و اختلالات خلقی واقع در مورد جرم مطرحه و منتسب به وی است.

میرا یک‌پوستا

جونز در صحابه مطبوعاتی‌ای که برای او وایت پلینز ترتیب داده شده، در حالتی گریان به حاضران گفت: «می‌خواهم بدانم که من ناسابق‌اول لقب بوده‌ام در نتیجه کردن داره که مرا یک‌پوستا می‌کند. به‌خاطر خطایهایی که کرده‌ام، از رشته دوپینگ‌اش و ورزشی‌های من همیشه خداحافظی، اعلام بازنگشتگی می‌کنم. من از ورزشی دوری می‌جویم که آن را واقعاً دوست می‌باشم.»

جونز که توان روحی‌اش در زمان ادای این کلمات به حداقل رسیده بود، در ادامه گفت: «از ورزش‌دوستان و هوادارانم خداحافظی می‌کنم و همین حالا هم که مقابلتان ایستاده‌ام، باقی‌تشریح‌شماری است. آنچه برای من مهم است، روشن کردن و تشریح موضوع و بخشیدن شدن بابت خطایهایی است.»

از اوایل سال ۲۰۰۳ که اکتراواتر بالکورد ایالت کالیفرنیا آمریکا کشف و عیاشی‌اش افشا و ساخت‌گرم‌سومی از داروهای تریوزا در آنجا ثابت و توزیع آن میان بیش از ۵۰ هزار تنکار مطرح آمریکا و جهان موز و مسابقات تنگس شد، انکار کرده‌های جونز هم شروع شد و با این

که نام او نیز در میان افراد فوق بود، وی به دفعات ماجرا را تکذیب کرد و گفت که هرگز دوپینگ نکرده است. این در حالی بود که تعداد قابل ملاحظه‌ای از سایر افراد اتهام شده، از سوی مجامع قضایی محکوم و مجرم شدند حتی ویکتور کوشی رئیس لاپراواتر میخوف بالکو گفت که به چشم خودش دوپینگ جونز را این را وی به خود داروهای نیزوزا تریزیم می‌کرده، دیده است. هر بار هم که نام او جزو استاد و میان افراد دریافت‌کننده فرآورده غیر قانونی‌های بالکو می‌آمد و او چنان استغسی و بدون هیچ ابهامی مورد اشاره قرار می‌گرفت، او چنان موضوع را تکذیب می‌کرد که کشنده‌ها واقعاً به شک می‌افتادند و در دل احتیال می‌داندند که وی خطایی نکرده باشد.

همان شواده

این در حالی بود که همسری وی، سی‌جی. هاشر، که قهرمان پربان وزنه بوده، به خاطر داشتن ارتباطی مشابه با بالکو محکوم و از صحنه کنار گذاشته شد و نیم‌موتومتری چهره برتر دودی ۱۰۰ آمریکا چنان در اوایل دهه جاری نیز براساس همان شواده‌ها از امتزها و ورگردز جهانی‌اش در این ماده مداخله و محروم شد. آنها هم جزو کسانی بودند که با بالکو ارتباط داشته و از آنجا داروهای تریوزا تهیه و تأمین می‌کردند.

جونز چنان به خود مطمئن و محق نشان می‌داد که حتی علیه گوته به دادگاه شکایت کرد و او را نیز نازل تر کرد و کمتر از گذشته به وی پیشنهادی از دست رسید و حتی به اندازه سابق از وی برای شرکت در مسابقات بین‌المللی دوپینگ‌اش دعوت نمی‌شد و خود او چنان فشار روحی قرار گرفته بود که از اکثر میادین فرار می‌کرد. پرونده‌ها و روندهایی بود که جونز فقط در تعداد انگشت‌شماری تورنمنت دوپینگ‌اش ۲۰۰۴ را به بعدش ترک جست و تلاش داشت با دور ماندن از انتشار، عملاً اپاماتش را از ذهن‌ها بزداید.

حکم قانون

می‌گستیم، در سیستم ۲۰۰۰ و در آستانه المپیک سیدنی تروهر گرام (مری بندام آمریکایی که بانی دوپینگ دوپینگ‌اش کاران متعدد دیگری هم بوده است) ماده‌ای را به من داد و گفت نوعی مکمل غذایی مفید است و باعث تقویت می‌شود و ضرری هم ندارد. از آن استفاده کردم و این کار تا تابستان ۲۰۰۱ استمرار یافت و در ابتدا نمی‌دانستم که THG است و دانستم تا نوامبر ۲۰۰۳ ادامه یافت و تازه در آن زمان متوجه شدم که ماده مورد استفاده‌ام، تریوزا و همان THG بوده است.

زن تاریخ نام بردند. به علاوه او با آنچه در سیدنی انجام داده، اولین زن دوپینگ‌اشی کاری بدل شد که توانسته است در یک دوره المپیک این قدر (۵ مدال) ببرد. جونز به لطف شهرت گرفته‌اش در همان پیروزی‌های کادب و تبدیل شدن به سوپر استار پوشالی دوپینگ‌اش، مورد توجه عظیم مردم، رسانه‌ها و همچنین شرکت‌های تجاری و تبلیغاتی و تولید کالا‌های مختلف قرار گرفت و عکس‌سیاهی او به روی بسیاری از کالا‌های تولیدی این است. شرکت‌ها و اسپانسرهای او به سبب پول‌های و البته خودش هم تروتمند شد. این سناریوس از مشخص شدن ماجرای بالکو و افشای فعالیت‌های مخوف این لاپراواتر به آرامی زایل شد، درج و پیش‌اجبار آن‌ها تنها موجب شد جونز تا حدی حاشیه‌نشین و جرم‌شمار وی در مسابقات بین‌المللی کمتر شود، بلکه بجای داروهای عظیم تبلیغاتی او را نیز نازل تر کرد و کمتر از گذشته به وی پیشنهادی از دست رسید و حتی به اندازه سابق از وی برای شرکت در مسابقات بین‌المللی دوپینگ‌اش دعوت نمی‌شد و خود او چنان فشار روحی قرار گرفته بود که از اکثر میادین فرار می‌کرد. پرونده‌ها و روندهایی بود که جونز فقط در تعداد انگشت‌شماری تورنمنت دوپینگ‌اش ۲۰۰۴ را به بعدش ترک جست و تلاش داشت با دور ماندن از انتشار، عملاً اپاماتش را از ذهن‌ها بزداید.

توافق در بیرون از دادگاه

جونز چنان به خود مطمئن و محق نشان می‌داد که حتی علیه گوته به دادگاه شکایت برده و چون وی از دوپینگ‌اش قطعی این دونده گفته بود، از وی غرامت کلانی را طلبید و موضوع فقط در بیرون از دادگاه و با پولی که از سوی گوته به جونز احدا شد، از میزبان آن مشخص نیست) حل و فصل گشت. پینتر اوبروت رئیس کمیته ملی المپیک آمریکا از جونز به خاطر آنچه شایعات در قضایا به خطا (ولو تا تأخیری کلان) خوانده، تمجید کرده و از وی خواسته بود بدون این که حکم نهایی محاکم قضایی و ورزشی صادر شود و قبل از این که آنها هست به کار شوند، خود وی شخصاً مدال‌هایش را پس بدهد. اشاره او بیشتر به مدال‌های المپیک جونز بود، زیرا او اعتراف‌ها و اوزمان کمدال مبدل هایش در مسابقات جهانی ۱۹۹۶ را در برزیم گرفته و بعداً است که آن مدال‌ها باقی‌مانده‌ها گرفتند و با آنها هم و با کار هم کردند، مقام‌های سابق و پرتیوزا ورزش آمریکا واقعاً مایل به انجان آن باشند. اگر ادعای جیم شر و ولسنگان جونز صحت داشته باشد، همان طور که قبلاً گفته‌ام، به سرعت به این توسعه عمل کرده و مدال‌هایش را پس داده است.

تو خالی و خدایی

قرقی نمی‌کند، اعتراف به تقلب فسادت آمیز و ویرگرد و مداخله مواد تریوزای غیر قانونی‌اش یکی از بزرگ‌ترین و به اصطلاح گزرتیوزا ورزشکاران آمریکا و غرب و مشخص و معجز نشان این که فردی پوشالی و بی‌ایرش بوده، برگ و سند دیگری از وجود فساد و تقلب و ظلم‌های سرایت‌گسترده در ورزش آمریکا و ساختن پهرمان‌ها تو خالی، و چپ‌ان در آن سامان و عقبه بر رقابتی شایسته‌تر از چنان افرادی و با تریوزا بر است.

Cas، پناهگاه بازیکن‌ها، مربی‌ها، باشگاه‌ها و فدراسیون‌ها

دادگاهی بین‌المللی برای حکمیت در ورزش جهان

[علی رضایی]

تام دادگاه عالی ورزش (Cas) در ماه‌های گذشته آن قدر به گوش علاقه‌مندان ورزش ایران، بخصوص فوتبال‌نشینان شد که کنججوی‌های زیادی را نسبت به این مرجع عالی تصمیم‌گیری به‌دعای برانگیخت. با وجود این که سال‌ها از فعالیت Cas می‌گذرد و هر روز پرونده‌های بزرگی به وسیله این دادگاه مورد بررسی قرار می‌گیرد اما کمتر شاهد مطرح شدن آن در رسانه‌های ایرانی بوده‌ام.

سهل‌انگاری که در مدیریت تشکیلات باشگاه استقلال رخ داد و ارسال شدن به موضوع مدارک بازیکنان این تیم به کنفدراسیون فوتبال آسیا که زمینه‌های خداحافظی‌ها از آنها نتوانستند. AFC از محکوم شدن این فوتبال‌دوستان کشورمان تا حدی از بی‌توجهی‌های خود در دادگاه عالی ورزش باخبر شدند.

تام دادگاه عالی ورزش یار دیگر طور‌های در روزنامه‌های ورزشی کشورمان مطرح شد و این بار پرسپولیسی‌ها بودند که در متن ماجرا قرار گرفتند. شکایت رافائل یازمکن سابق فرمزها از این تیم به دادگاه عالی ورزش و محکومیت فرمزها به پرداخت جریمه ۱۸۰ هزار دلار در صورت بدحیثی‌اش Cas و تأکید کرده است در صورت عدم اجرای این حکم به وسیله پرسپولیسی‌ها یا باقی‌مانده‌ها با امتیاز منفی کار خود را از دره‌داین‌تین تر لیگ ایران (دسته اول) بی‌گسرد. در این بحث سران پرسپولیسی از طرف و کلاهی خود در تاپ‌تاپ‌ها و سوسیس‌ریزینی‌های بی‌پروای‌های آن دادگاه عالی دادند اما تلاش‌های شان فرجام‌یافت و ماند به لازم الاجرا بودن رای این دادگاه

چیزی شبیه به دادگاه لاهه

هوشنگ نصیرزاده، کارشناس داوری و حقوقی، دادگاه عالی ورزش، دادگاهی برای حکمیت در رشته‌های مختلف ورزشی است که مقرر آن در لوزان سوئیس بوده و تحت شرایطی به اختلاف‌ها رسیدگی خواهد کرد.

آرای این دادگاه اساساً مانند قابل قبول است که در اسانسانامه کنفدراسیون فدراسیون آید شده باشد. به عنوان نمونه از آنجا که در اسانسانامه فیئندهای ۵۹ و ۶۰ به این موضوع پرداخته و داوری دادگاه Cas را میجاز شده است به همین خاطر بسیاری از موضوع مشکلات تیم‌های ایرانی داشتند به ارجاع شکایت مدعیان به محروم می‌شود.

باقی مانده است. شاید بسیاری از آنها که از نزدیک دستی بر آتش دارند و جزو جامعه کنونی ورزش به حساب می‌آیند نیز نسبت به ماهیت و فلسفه وجودی این دادگاه عالی ورزش بی‌خبرند. Cas در تعریف این مؤسسه بین‌المللی می‌گویند: «دادگاه حکمیت ورزش یک مؤسسه مستقل از سازمان‌های ورزشی است که خدماتی را به منظور تسهیل در رفع اختلاف‌ها در ورزش از طریق حکمیت، داوری و وساطت ارائه می‌کند و دارای قوانینی است که ورزش بین‌المللی به آن احترام می‌بخشد.»

Cas در سال ۱۹۸۲ تأسیس شد و هم‌اکنون دارای ۴۰۰ متخصص در قوانین ورزش از ۸۷ کشور مختلف جهان است. این دادگاه به طور معمول حدود ۲۰۰ پرونده بزرگ تقلقات ورزشی را در هر سال مورد حکمیت قرار می‌دهد. Cas وظیفه دارد به طور قانونی اختلاف‌های ورزشی را برطرف سازد و احکام این نهاد بین‌المللی جلسه‌های مشاوره فراوانی برای هر یک از طرفین دعوی می‌گذارد و سعی می‌کند اختلاف‌ها را از طریق میانجیگری برطرف کند. در واقع یکی از کارهای مهمی که اعضای Cas قصد دارند آن است، بازنگری جلوه‌دهنده جلسه‌های مشاوره بین طرفین این تدوین می‌توان به آن مراجعه کرد. Cas از چیزی شبیه به آن لوآن سوئیس است. با این حال دادگاه‌های دادگاه دو دفتر دیگر نیز در سوئیس و نیویورک دارد.

غیرمستقیم به ورزش مربوط می‌شود قابل ارجاع به این دادگاه است. حتی اختلاف‌هایی که به تجارت در ورزش مثل قراردادهای حامیان مالی ربط پیدا کند یا حتی قوانینی که توسط سازمان‌های ورزشی تنظیم می‌شود مثل مواردی پیرامون دوپینگ.

هر شخصیت حقیقی و حقوقی می‌تواند از خدمات این دادگاه بهره‌مند شود مثل ورزشکاران، باشگاه‌ها، فدراسیون‌ها، سازمان‌های حمایتی و غیره (معمولاً از هر یک از طرفین شرکت‌های قانونیونیز.

حتمی به ذکر آنست در مواردی خاص طرفین قرارداد‌های بین‌المللی باید به صورت کتبی قبل از امضاء، مرجع رسمی برای حل اختلاف احتمالی Cas باشد. پرسه حکمیت در پرونده‌ها حتی ممکن است تا ۱۲ تا ۱۸ ماه به طول انجامد که البته در مواقع اضطراری مثل تعلیق اجرای حکم و... می‌توان این فرصت را کوتاه‌تر کرد. حکم دادگاه Cas مرجع نه‌انتهای و نه‌انتهای آن موظفند همه اطلاعات مربوطه را، محرمانه کنند. تنها زمانی که طرفین دعوا موافقت کنند حکم صادره منتشر خواهد شد. در مواردی خاص، مانند خطا در اجرای قوانین بدیهی و ابتدایی می‌توان به حکم Cas اعتراض کرد. قوانین بین‌المللی حتی این اجازه را می‌دهند در صورت تطبیق نداشتن با سیاست‌های جامعه ورزشی نسبت به این دادگاه عالی ورزش اعتراض کرد.

از دهه ۱۹۸۰ تا کنون با پیشرفت روزافزون ورزش به یک مرکز داوری احساس نیاز می‌شد و شناسیدن عامل مهم‌ترین انگیزه برای ایجاد Cas بوده است. طوری که امروزه بیشتر دادگاه‌های عمومی ترجیح می‌دهند امور مربوط به ورزش را به CAS واگذار کنند. دادگاه عالی ورزش مدعی است با مشخص‌شدن امور ورزشی، هزینه‌ها به سرعت عمل در خدمت ورزش بین‌المللی است.

افزایش اختلاف‌ها

در اوایل دهه ۸۰ اختلافات ورزشی افزایش روزافزونی پیدا کرده بودند و همین جریان‌ها، کمیونیکوید مرجع بین‌المللی برای رسیدگی به این اختلاف‌ها را بیش از پیش مطرح کرد. در سال ۱۹۸۱ با انتخاب خوان آنتونیو سامارانش به عنوان رئیس جدید کمیته بین‌المللی المپیک اوضاع فرق کرد. وی ایده تأسیس یک مرجع قضایی را مطرح کرد. یک سال بعد در جلسه IOC در رم، قاضی «میسایی» که در آن زمان عضو دادگاه بین‌المللی لاهه بود به عنوان مدیر گروه بررسی و آمانده‌ساز دادگاه ورزشی برگزیده شد و چندین مداد دادگاه عالی ورزش تأسیس کرد.

غیرمستقیم به ورزش مربوط می‌شود قابل ارجاع به این دادگاه است. حتی اختلاف‌هایی که به تجارت در ورزش مثل قراردادهای حامیان مالی ربط پیدا کند یا حتی قوانینی که توسط سازمان‌های ورزشی تنظیم می‌شود مثل مواردی پیرامون دوپینگ.

هر شخصیت حقیقی و حقوقی می‌تواند از خدمات این دادگاه بهره‌مند شود مثل ورزشکاران، باشگاه‌ها، فدراسیون‌ها، سازمان‌های حمایتی و غیره (معمولاً از هر یک از طرفین شرکت‌های قانونیونیز.

حتمی به ذکر آنست در مواردی خاص طرفین قرارداد‌های بین‌المللی باید به صورت کتبی قبل از امضاء، مرجع رسمی برای حل اختلاف احتمالی Cas باشد. پرسه حکمیت در پرونده‌ها حتی ممکن است تا ۱۲ تا ۱۸ ماه به طول انجامد که البته در مواقع اضطراری مثل تعلیق اجرای حکم و... می‌توان این فرصت را کوتاه‌تر کرد. حکم دادگاه Cas مرجع نه‌انتهای و نه‌انتهای آن موظفند همه اطلاعات مربوطه را، محرمانه کنند. تنها زمانی که طرفین دعوا موافقت کنند حکم صادره منتشر خواهد شد. در مواردی خاص، مانند خطا در اجرای قوانین بدیهی و ابتدایی می‌توان به حکم Cas اعتراض کرد. قوانین بین‌المللی حتی این اجازه را می‌دهند در صورت تطبیق نداشتن با سیاست‌های جامعه ورزشی نسبت به این دادگاه عالی ورزش اعتراض کرد.

از دهه ۱۹۸۰ تا کنون با پیشرفت روزافزون ورزش به یک مرکز داوری احساس نیاز می‌شد و شناسیدن عامل مهم‌ترین انگیزه برای ایجاد Cas بوده است. طوری که امروزه بیشتر دادگاه‌های عمومی ترجیح می‌دهند امور مربوط به ورزش را به CAS واگذار کنند. دادگاه عالی ورزش مدعی است با مشخص‌شدن امور ورزشی، هزینه‌ها به سرعت عمل در خدمت ورزش بین‌المللی است.

غیرمستقیم به ورزش مربوط می‌شود قابل ارجاع به این دادگاه است. حتی اختلاف‌هایی که به تجارت در ورزش مثل قراردادهای حامیان مالی ربط پیدا کند یا حتی قوانینی که توسط سازمان‌های ورزشی تنظیم می‌شود مثل مواردی پیرامون دوپینگ.